

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/28/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116010540
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8116010540.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 6.9.2017 v trestnej veci proti obž. E. C. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/27/2016 zo dňa 15.11.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1, písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obž. E. C., nar. XX.X.XXXX v D., bytom D. X, okr. D.

u k l a d á

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. a § 37 písm. h) Tr. zák. ú h r n ň ý trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia vo výmere 2 (dvoch) rokov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 3 (troch) rokov.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obž. E. C. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. h) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

02.05.2015 v čase o 11.45 hod. v obci T., okr. D. viedol po ceste I/68 v smere do D. osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, EVČ: D., rýchlosťou 92 km/hod. ±5%, v kilometri 84,74 v čase, keď v protismere prichádzalo motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, EVČ: L., ktoré viedla H. L., nar. XX.XX.XXXX, začal predchádzať pred ním v kolóne vozidiel idúce motorové vozidlo Renault Laguna, EVČ: L ktoré viedol G. T., nestihol sa zaradiť pred predchádzané vozidlo, v dôsledku čoho došlo k zrážke s vozidlom Škoda Felícia, tak ho odhodilo k pravej krajnici, kde do zadnej časti jeho vozidla narazilo vozidlo Renault Laguna, pričom H. L. utrpela pomliaždenie a krvnú podliatinu v okolí ľavej očnice a ľavej jarmovej oblasti, tlakovú zlomeninu tela 3. driekového stavca, pomliaždenie a krvnú podliatinu ľavého kolena, zlomeninu člnkovitej kosti ľavej nohy, zlomeninu prístrednej klinovej kosti ľavej nohy, vyklíbenie predpriehlavkového

zhybu ľavej nohy (art. Lisfranci, vyklbenie zhybu medzi klinovými kosťami ľavej nohy s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní 5-6 mesiacov, mal. L. D., nar. XX.XX.XXXX pomliaždenie prednej brušnej steny so zakrvácaním brušnej dutiny, zlomeninu píšťaly a ihlice nad ľavým členkom s dobou liečenia a práceneschopnosťou 16-17 týždňov, G. D., nar. XX.XX.XXXX pomliaždenie prednej steny hrudníka vľavo, pomliaždenie pravého kolena, štrbinovitú zlomeninu spodiny IV. predpriehlavkovej kosti pravej nohy s dobou liečenia a práceneschopnosťou 38 - 40 dní, D. D., nar. XX. XX. XXXX pomliaždenie driekovej oblasti vľavo s dobou liečenia a práceneschopnosťou 18-20 dní a G. D., nar. XX.XX.XXXX krvnú podliatinu pod pravou očnícou, hlbokú tržnozmliaždenú ranu v čelovej oblasti vpravo, tržnozmliaždenú ranu dolnej pery a brady, odlomenie koruniek zubov č. 12, 11, 22, 31, 41, 33 (dva horné rezáky vpravo od stredu, druhý horný rezák vľavo od stredu, prvý dolný rezák vľavo, očný dolný zub vľavo, prvý dolný rezák vpravo), podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie prednej brušnej steny vľavo s dobou liečenia a práceneschopnosťou 38 - 40 dní. Obvinený porušil ustanovenie § 15 ods. 5 písm. b), c), § 16 ods. 4 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Za to mu podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., pri existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), l) Tr. zák. a neexistencii priťažujúcich okolností a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 2 roky.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu uložil trest zákazu činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel na dobu 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, len proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, odvolanie okresný prokurátor. V dôvodoch odvolania uvádza, že uložený trest odňatia slobody považuje za primeraný. Má však za to, že uložený trest zákazu činnosti je nízky, a teda neprimeraný. Súd uloženie trestu zákazu činnosti na dobu 18 mesiacov odôvodnil tým, že zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný má v evidenčnej karte vodiča 19 záznamov, ale vzhľadom aj na uložené sankcie je možné konštatovať, že ide o menej závažné porušenia a uvedených priestupkov sa dopustil v spojení s výkonom svojej funkcie ako vodič nákladného vozidla. Prihliadal pritom aj na to, že zamestnávateľ mu nie je schopný poskytnúť inú pracovnú pozíciu a v súvislosti s tým aj na zásadu, že trest má postihnúť iba páchatela a nie blízke osoby. S argumentáciou súdu však nemožno súhlasiť. Správne poukázal na to, že obžalovaný má v evidenčnej karte vodiča 19 záznamov a z pohľadu obžaloby nie je rozhodujúce, že ide o menej závažné priestupky a že sa ich dopustil s výkonom funkcie ako vodič nákladného motorového vozidla. Svedčí to o tom, že v osobe obžalovaného ide o obzvlášť nedisciplinovaného vodiča, ktorý vzhľadom na svoj vek a dobu, od ktorej je držiteľom vodičského oprávnenia, sa opakovane dopúšťa priestupkov, 8-krát bol postihnutý za prekročenie rýchlosti, pričom aj v danom prípade porušil ustanovenia o rýchlej jazde. V neposlednom rade je potrebné poukázať, že obžalovaný viacnásobne porušil dôležitú povinnosť uloženú mu ako vodičovi zákonom, pričom dvom osobám spôsobil ťažkú a trom osobám ľahkú ujmu na zdraví. Má taktiež za to, že súd pochybil, ak obžalovanému nepričítal ako priťažujúcu okolnosť okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., že sa dopustil viacerých trestných činov. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov pri jednej tretine zákonom stanovenej trestnej sadzby, za súčasného zachovania trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom, ktorý uložil okresný súd.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je naozaj potrebné považovať za dôvodné.

V posudzovanej veci krajský súd nezistil také odvolaním nevytykané chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por., a preto svoju prieskumnú činnosť obmedzil na napadnutý výrok rozsudku, teda na výrok o treste.

Len pre úplnosť považuje krajský súd za potrebné uviesť, že ani v konaní pred súdom prvého stupňa nebolo vykonávané dokazovanie vo vzťahu k výroku o vine vzhľadom na to, že obžalovaný po tom, čo mu bolo umožnené urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 Tr. por. prehlásil, že nepopiera spáchanie skutku a po tom, čo kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. bolo v zmysle ust. § 257 ods. 7, 8 Tr. por. jeho vyhlásenie prijaté a bolo rozhodnuté, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vo vzťahu k tomuto výroku, teda výroku o treste bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to evidenčnej karty vodiča, výpisu z evidencie priestupkov, pracovného posudku, hodnotenia osoby obžalovaného z miesta bydliska, ako aj register trestov.

Skutočnosti, ktoré z uvedených dôkazov prvostupňový súd zistil, v dôvodoch svojho rozhodnutia aj uviedol a takisto je z dôvodov napadnutého rozhodnutia zrejmé, na ktoré skutočnosti pri rozhodovaní o druhu resp. druhoch ukladaných trestov a ich výmere prihliadal a akými úvahami sa pri ukladaní trestov spravoval.

Nie so všetkými závermi súdu prvého stupňa sa však v tomto smere krajský súd stotožňuje a podľa jeho názoru prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste nevychádzal dôsledne zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Je pravdou, že trestné činy, pre ktoré je obžalovaný v tomto prípade súdený a pre ktoré bol uznaný vinným, sú trestnými činmi spáchanými z nedbanlivosti a že v osobe obžalovaného ide o páchatela, ktorý doposiaľ súdený nebol, pričom v jeho prospech nepochybne svedčí aj jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti. Tieto skutočnosti prvostupňový súd správne premietol aj do priznania poľahčujúcich okolností, a to okolnosti uvedenej v § 36 písm. j) Tr. zák., teda že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zák., teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Na druhej strane však okresný súd dôsledne nevyhodnotil skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, teda nepričítal mu aj prirážajúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h) Tr. zák. S odôvodnením uvedeným v napadnutom rozsudku sa krajský súd nemôže stotožniť, pretože to, že je obžalovanému ukladaný úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. neznamena, že by došlo pri stanovení prirážajúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h) Tr. zák. k dvojitému pričítaniu, keďže pri ukladaní úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. sa nijakým spôsobom trestná sadzba (aj keď sa trest sa ukladá podľa prísnejšej trestnej sadzby uvedenej v zákone) stanovená v osobitnej časti Trestného zákona nemodifikuje. Taká situácia by nastala len pri ukladaní úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní trestu za dva trestné činy, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchané dvoma skutkami, pretože v takom prípade spáchanie dvoch trestných činom už znamená zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu o jednu tretinu.

Námietku odvolateľa v tomto smere považuje teda krajský súd za dôvodnú a v súlade s jeho názorom vzhľadom na všetky rozhodné skutočnosti uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zák. je možné s prihliadnutím na osobu obžalovaného, okolnosti súdeného prípadu aj spôsobený následok, až na spomínanú chybu považovať za primeraný uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 rokov.

V súlade s námietkami odvolateľa však musí krajský súd vzhľadom na všetky okolnosti súdeného prípadu konštatovať aj to, že trest zákazu činnosti, ktorý bol obžalovanému ukladaný, je neprimerane mierny.

Je nepochybné, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil pri výkone vodičskej činnosti, keď ako vodič motorového vozidla porušením viacerých ustanovení zákona o cestnej premávke zaviniel vznik dopravnej nehody, pri ktorej došlo k viacerým závažným následkom na zdraví poškodených. O následkoch ktoré obžalovaný svojim správaním zaviniel, svedčí charakter zranení jednotlivých poškodených, pričom zranenia poškodenej H. L. a L. D. sú bezosporu takou vážnou poruchou zdravia, že je potrebné ich posúdiť ako ťažkú ujmu na zdraví. Vážne poranenia, aj keď ešte nehodnotené, vzhľadom na dobu liečenia, ako ťažká ujma na zdraví, však utrpeli aj G. D. st. a G. D. ml. a navyše zranenia utrpel aj poškodený D. D., teda celkom 5 osôb vo vozidle premávajúcom v protismere.

Uvedenú dopravnú nehodu pritom obžalovaný zaviniel hrubým porušením povinnosti vodiča motorového vozidla, keď v uzavretej osade jazdil rýchlou, ktorá takmer dvojnásobne prekračovala maximálnu dovolenú rýchlosť v uzavretej osade, pretože jazdil rýchlou 92 km/hod. a navyše vozidlo idúce pred ním predchádzal v čase, keď mu to evidentne situácia v cestnej premávke nedovoľovala a tak zaviniel stret s motorovým vozidlom, vodička ktorého neporušila žiadnu povinnosť plynúcu jej zo zákona. Svojim správaním pritom vystavil nebezpečenstvu vzniku ohrozenia nielen zdravia, ale aj života nielen osádka protiidúceho vozidla, ale aj vozidla idúceho pred ním.

V súvislosti s tým je ešte potrebné konštatovať, že toto nebol jediný prípad, keď sa obžalovaný ako nedisciplinovaný vodič prejavil. O jeho vodičskej nedisciplinovanosti totiž svedčí evidenčná karta vodiča.

V nej má obžalovaný, ktorý je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 1999, od roku 2007 (zrejme v evidencnej karte už nie sú evidované priestupky z tzv. starého systému) do doby dopravnej nehody evidovaných celkom 19 priestupkov, z ktorých je 8 pre prekročenie maximálne dovolenej rýchlosti v uzavretej osade, teda pre rovnaké porušenie povinnosti vodiča, ako sa tomu stalo v posudzovanej veci. Navyše je potrebné zdôrazniť, že o postoji obžalovaného k rešpektovaniu pravidiel cestnej premávky svedčí aj ďalší fakt a tým je skutočnosť, že aj v čase, keď sa proti nemu vedie toto trestné konanie, sa obžalovaný dopustil ďalších priestupkov proti pravidlám cestnej premávky a v jeho evidencnej karte od 2.5.2015 doposiaľ pribudlo ďalších 6 záznamov. Zdôvodnenie v tom smere, že vykonávanie vodičskej činnosti ako vodiča z povolania ho vlastne akýmsi spôsobom „núti“ k porušovaniu pravidiel, rozhodne akceptovať nie je možné.

Vzhľadom na závažnosť porušenia pravidiel cestnej premávky v posudzovanom prípade, vzhľadom na spôsobený následok, teda početnosť a charakter poranení poškodených, ako aj vzhľadom na postoj obžalovaného k dodržiavaniu pravidiel cestnej premávky je trest zákazu činnosti uložený pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby rozhodne potrebné vyhodnotiť ako trest neprimerane mierny a podľa názoru krajského súdu takýto trest nemôže splniť účel trestu a nemôže zodpovedať kritériám uvedeným v § 34 ods. 1 Tr. zák., a to ani v situácii, na ktorú poukazuje prvostupňový súd, teda že zamestnávateľ mu nemôže poskytnúť inú pracovnú pozíciu a bude to mať dopad na jeho rodinu, pretože všetkých týchto skutočností si musel byť pri riadení motorového vozidla vedomý predovšetkým obžalovaný sám.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a keďže vytknuté pochybenia mohol napraviť sám, na základe ust. § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol tak, že z dôvodov vyššie rozpísaných uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil a skúšobnú dobu stanovil na 2 roky a súčasne mu uložil aj prísnejší trest zákazu činnosti než súd prvého stupňa, teda trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov, a to na dobu 3 rokov. Aj výmera tohto trestu nie je podľa názoru krajského súdu neprimerane prísna, keďže trest je ukladaný v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby a zohľadňuje všetky skutočnosti, na ktoré v prospech obžalovaného prihliadal aj súd prvého stupňa.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.